

KIRJEITÄ

NEW ROCHELLE, N. Y.

Syksy on jo käsissä ja talvi lähentelee tuloansa. Ilmat ovat muuttuneet jo tavallisen kylmiksi, että ei nyt voi enää iltasillakaan pärjätä kun tuuli puhaltaa ikään kuin tammikuun pakkasilla.

Syystoiminta on käsissä. Meillä oli ensimmäinen iltama lokakuun 14 päivänä New Yorkin nuorisollittolaiset saapuivat antamaan ohjelmaa meidän iltamiin. Kiitos siltä ja tervetuloa toistekin kyläimme vietämiin nautintorikkaan illan meidän tovereidemme keskuudessa.

Olemme keskustelleet kokouksessa, että jos tilanne perustettaisiin näytelmäseura, jota varten valittiin komitea, joka ottaa nimiä. Valituksi tulivat toverit Leino ja Martin. Joka tahtoo yhtyä näytelmäseuraan, niin ylläoleville henkilöille voipi ilmoittautua. Tämä meidän joukkomme on tosin pieni nähden kun täällä New Rochellessä on suomalaisia useampia satoja ja aina kirkkoillista pelustusarmeijan saakka. Mutta toivomme, että joukkomme kasvaa kun kaikki todella yrittämme yhteisen asiamme eteenpäin vlemiseksi, niin totta totisesti siltä jotain tulee. Pois veltous ja laiskuus ja tositoinen kiittäminen, sillä nyt on aika, eikä sitten toverit ja tee tehtäväksi, eikä siltä vaan haluta itseisi ja multa että olenhan osaston jäsen. Ei se siltä ole hyvä, että nimosi on osaston kirjossa, meidän kaikkien täytyy olla toiminnassa tämän nurinkurisen yhteiskunnan parantamiseksi. Olen kuulunut salavilkkaan, että joitakin osastomme naisia muka kii "raittiuspakslan" tansseissa. Teille tytöt tulee ehdys siinä, sillä johan teidän tulisi tietää, että ei tuollaiseen palikkaan oikein rehellinen työllinen riennä nauttimaan lauantai-illan hauskuuksia. Koetakaapas ajatella niin tulle huomamaan, että siellä ei ole teille muuta hauskaa kuin "munusainin" lemmi. Teille, jotka olette alkaneet talstella työllisten riveissä ei sellainen ajan vietto sovi. Usein olen kullut tovereitten täällä sanovan, että ukot ja akat — teihin olette kyllin joutilalta toimimaan osastossa. Sillä tavalla saattaa joku ajatella, vaan ei koskaan ajattele, että pitäisi mennä osaston kokoukseen ja ottaa toimia vastaan. Melkein sama määrä — 6 tai 7 henkeä — meillä on virallisissa kokouksissa. Siis ei voi

valita muuta kuin aina samat henkilöt. Heidän täytyy ottaa tehtävät vastaan. Sellaista se on niin pienessä osastossa. Toiminta on hankalaa, mutta kun halua on niin on myös voimaa.

Asuntopula on paikkakunnalla. Huoneiden hakijoita usein tapaa eikä huoneita tahdo saada vaikka paljonkin lupaisi, sillä tähän meidän pikku kylään tulee aina vaan uutta työvoimaa. Tältäkin on nykyään paljon kaikkialla aloilla, niin tietysti perheissä tahtoisit saada perheensäkin sinne, missä on työssä. Mutta turha on katsoa asuntoja. Vuokrat ovat lähtömsä kalliit. Jos olisi vaikka tilaisuudessaakin saamaan asunnon niin saapi huoletta viikon palkan uhrata vuokraan. Ei kapitalisti katso järkeväksi mitään millä perheesi toimeen tulee seuraavan viikon.

Tuholainen.

BROOKLYN, N. Y.

Syksyn tullen ovat taas kaikki virkeissä toimessa. Kesä on tuonut uutta innostusta ja voimaa. Niinpä ovat jo alkaneet toimintansa kesälomien jälkeen ihanneliitto, nuorisollittola, naisjaosto, näytelmäseura y. m.

Ihanneliiton sunnuntai-koulu alkoi 8 p:nä lokakuuta. Lapsia oli alussa 70 ja joka sunnuntai tulee lisää, joka on ihaduttava ilmiö. Opettajina toimivat Maiju Lehtinen ensimmäisellä luokalla, Aili Halko toisella ja Heikki Halme kolmannella luokalla. Innostuksen ja tarmoa sekä lapsille että opettajille.

Nuorisollitto pitää myös säännöllisiä kokouksiaan ja on m. m. jo suunnitellut useampia vierailuretkiä teiskunnan parantamiseksi. Olen kuulunut salavilkkaan, että joitakin osastomme naisia muka kii "raittiuspakslan" tansseissa. Teille tytöt tulee ehdys siinä, sillä johan teidän tulisi tietää, että ei tuollaiseen palikkaan oikein rehellinen työllinen riennä nauttimaan lauantai-illan hauskuuksia. Koetakaapas ajatella niin tulle huomamaan, että siellä ei ole teille muuta hauskaa kuin "munusainin" lemmi. Teille, jotka olette alkaneet talstella työllisten riveissä ei sellainen ajan vietto sovi. Usein olen kullut tovereitten täällä sanovan, että ukot ja akat — teihin olette kyllin joutilalta toimimaan osastossa. Sillä tavalla saattaa joku ajatella, vaan ei koskaan ajattele, että pitäisi mennä osaston kokoukseen ja ottaa toimia vastaan. Melkein sama määrä — 6 tai 7 henkeä — meillä on virallisissa kokouksissa. Siis ei voi

Naisjaosto on pitänyt jo useita kokouksia ja viime kokouksessa oli esillä kaksiosainen keskusteluyksitys: Miksi naiset eivät kii osaston kokouksissa suuremmissa määrin? Ja miksi he syrjäyttävät agitatorien Ensin mainittu kysymys aiheille vilkkaan keskustelun, jossa myös kaikki saapuville oli käytettävä puheheenvuoroja. Kysymystä käsiteltiin paikkallista oloja silmällä pitäen ja ilmeni keskustelussa se mielipide, että naisia useammassa tapauksessa vaihtava arkuus, leväperäisyys ja veltous, jotka pitävät heitä syrjässä.

Tosin tuotiin myös ilmi että perhekokous. Ensin pidettiin työkokousta. Ensilä ja palvelustyttöjä estävät Keskusteltiin Venäjän nälkä-alueen taloustyöt usein sunnuntaiin koulun avustamisesta, koska meitä oli koulun saapumasta. Kuului myös siihen velvoitetta. Päätehtiin arveluja, että tällaisilla naisilla on naisjaoston komiton ottaa sen huolien hyvät olot, joten eivät kaipaa leksensä ja panee toimeen kerityksen. Enää parannuksia itselleen ja niin Olisi suotavaa että jokainen antaisi unohtuvat toisetkin. Keskustelu jatkoi vointinsa mukaan sillä talven varalta on hankittava. Avustus tullaan lähettämään, niin pian kuin on mahdollista.

AMESBURY, MASS.

Lukurengas on täälläkin taas alkanut kesän jälkeisen toiminnan. Luettavaksi otettiin "aapinen", joka onkin tämän ajan järjestyneiden työllisten tärkeimpiä oppikirjoja. Olisi hyvä, että kaikki osastomme jäsenet innostuisivat käymään näissä kokouksissa.

Olemme päättäneet järjestää juhlat Venäjän vallankumouksen viidentenä vuosipäivänä Washingtonin suomalaiset juhlimaan köyhälistön historian suurinta muistojuhlaa! **Tov. Emil Närvi** kuoli sairaalassa keuhkokuumeeseen t. k. 16 p:nä 27 vuoden ikäisenä. Hänkin kuoli nuorena, se on työn raskaan raatajan kohtalo nykyisen järjestelmän alkaessa. — F. H.

NORWOOD, MASS.

Naisjaostolla oli keskustelukokous 11 p:nä lokakuuta. Puheenjohtajaksi valittiin Lotta Jäppinen joka myöskin alusti keskusteluyksityksen lastenkasvatuksesta, miten ja millä tavalla saataisiin heissä herätetyksi enempi innostusta koulun käyntiin ja luokkasvatukseen, joka synnytti vilkkaan keskustelun. Käytettiin toistakymmentä puheenvuoroa ja velvoitettiin lasten vanhempi ottamaan huoleksensa ja koettamaan kykynsä mukaan ihdellin mielinsä sitä teroittaa ja myöskin olla mukana ja seurata koulun käyntiä, että se kasvattaa paikkakunnaltakin.

Ompeluseuran kokoukset pidetään joka viikon tiistaina ja sinne pitäisi tulla runsaslukuisina että saadaa töitä paljon valmiiksi niihin suurin myyjäisiin, jotka aina vaan vilkkaavilkoita lähenevät. Ne on päätetty

FITCHBURG, MASS.

Nyt minä koetan ensikertalaisena kyhätä Toverittareen. Ei sinukaan se minulta niin kii hyvin kuin semmoiselta, joka on siihen mestari, mutta täytyy minun yrittää kun tulin valituksi ompeluseuran kokoukseen tähän "virkaan". Sillä mitään ei saa, jos ei yritä, jos jos kaikki vaan aina sanoo, että en minä osaa. Me päätimme ompeluseuran kokouksessa, että kaikki naiset ovat vuoronsa jälkeen Toverittaren kirjeenvalittajia. Onhan se mukava nähdä jofain joka lehdessä omalta paikkakunnaltakin.

Työläisnainen parlamentin puhujalavalla

(Oskoo ensimmäisellä sivulla)

noihin: "Tappakaa naarassudet!" (Puhemies koputtaa: Minä kiellän edustajan käyttämästä sopimattomia sanoja).

"Senkään jälkeen, kun luokkataistelun pahimmat seuraukset oli ehditty sivuuttaa, ei punaorpojen kärsimysmitta ollut noussut umpeen. Osa heistä joutui porvarillisten orpo- ja huoltokoteihin, joissa ei elämä suinkaan näille punikkien lapsille ole hymyilyt, sillä eihän punikin lasta ole voitu kohdella, kuten pitäisi kohdella alkavaa elämän tainta, joka janoaa elämän iloa, ei, vaan ovat he saaneet kokea mitä raskaimman luokkavihan heitä painavan.

"Vielä huonompaan asemaan joutuivat ne, jotka lähetettiin Pohjanmaalle valkoisten koteihin kasvatettaviksi "kunnan kansalaisiksi."

"Miten tämä kasvatus tapahtui, saa avustuksen se, joka on kierrellyt Pohjanmaalla ja kuullut kerrottavan näiden kasvattien elämästä.

"Työjuhtina, kuten ennen huolalaiset, ovat he saaneet raataa isäntiensä pel-

loilla ja niityillä, tai sitten paimenina, huolehtia näistä orvoista ja leskistä, ohuissa vaatteissa, niukalla ravinnolla, vaan mitä suurimmalla innolla niitä liikierrellä karjan perässä metsässä. Kousannyt raastamalla yhä uusia uhreja näiluissa ovat kelvottomat opettajat vaihin helvetillisiin komeroihin. Vieläpä onnonneet näitä orporaukkoja ja tehneet heidän harmaan elämänsä katkeraakin katkerammaksi.

"Niiden orpojen asema, joilla on ollut äiti, on kohteluun nähden ollut parempi, sillä äidin heille osoittamaa rakkautta ei valkoinen mies ole voinut estää kokonaan, vaikkakin on selvää, että ylenmäärin kiusaantuneet ja nälkiintyneet äitiraukat eivät aina ole jaksaneet lapsiansa kohdella ja helliä niinkuin tulisi. Mutta näihinkin lapsiin on luokkakosto sanan täydessä merkityksessä kohdistettu näiden avulla, sillä ne ansiomahdollisuudet, mitä näillä punaleskillä perheen huoltajina on ollut, ovat olleet niin niukat, että he ovat joutuneet kokemaan sanoin kuvaamatonta puutetta ja hätää. Esim. Helsingissä kunnan taholta järjestetyissä työtuissa ovat he ansainneet jopa alle 50 markan viikkopalkkoja. Sanomattakin on selvää, että nälkä on ollut tällaisten perheiden jokapäiväisenä vieraana.

"Mutta vallassaoleva luokka ei ole ai-

noistaan lyönyt laimin velvollisuuttansa

tyksen."